

**Іудеи-ти:** виждъ, колко го обычаше. Я нѣкон отъ тѣхъ рѣкоха: не можаше ли тойзи, който отвори на слѣпыя очи-ты, да направи щото и тойзи да не умре? Іисусъ проче пакъ като тѣжаше въ севеши идва на гроба. То вѣше пещера, и на нѣм лежаше камакъ. Казва Іисусъ: дигнете камака. Казва мѣ Марда, сестра-та на умрелымъ: Господи, смѣрди вѣке защото е четвероднекенъ. Казва и Іисусъ: не ти ли казахъ, че ако повѣрвашъ, ще да видишъ слава-та Божіа? Тогасъ дигнаха камака гдѣто лежаше умрелый. Я Іисусъ дигна очи на горѣ и рече: Отче, благодари-ти, че ма послуша. И азъ зналъ, че сѣкога ма слышашъ, но за прѣстоѧць народъ рѣкохъ (това), за да повѣрватъ, че ты си ма пратилъ. И като рече това, взглени съ голѣмъ гласъ: тилаха по пѣта. Я отъ народа Лазаре, излѣзъ вънъ. И излѣзе които вървѣха на прѣдъ и които идѣха исподира, выкаха, и дѣмъ повиты въ саванъ; и лицето ма: Осанна Сынъ Давидовъ, мѣ вѣше заврадено съ кѣрпа; Казва имъ Іисусъ: Расповѣте го, и оставете го да си идѣ. Тогава мнозина отъ Іудеи-ти които вѣха дошли при Маріа, и видѣха (това) що направи Іисусъ, повѣрваха въ него.

Въ Недѣла цѣвѣтоносна на Утрень.  
Отъ Матдæя зачало 83.

**В**ънова вѣма, когато Іисусъ съ ученици-ти си наблюди при Єрваслиму, и додоха въ Бидсфагіа камъ Елеонска-та гора, то-

гава той прати двама ученици, и рече имъ: Идѣте въ село-то, което е на срѣцъ ви: и тѣтакси ще намѣрите Ослица вързана: и ждребе съ нея; отважжете, и доведете ми (ги). И ако ви рече нѣкой нѣщо, ще речете, че на Господа трѣбватъ; И тоа часъ ще ги прати. Я сичко това бы, за да са създѣ реченото чрѣзъ пророка що казвава: Речете на Сіонова-та дѣщера: „Ето Царъ-тъ твой идѣ къмъ тебѣ, кротъкъ и възвѣдналъ на Ослица и ждребе съинъ на подъ гаремница,. И отидоха Оученици-ти и направиха както имъ заржча Іисусъ: Доведоха Ослица-та и ждребе-то, и възложиха на тѣхъ дрѣхы-ты си, и възвѣдна (тои) врѣхъ тѣхъ. Я повечето народъ напостлаха дрѣхы-ты си попѣта; дѣгни пакъ сѣчаха вѣтви отъ дрѣвеса, и постътилаха по пѣта. Я отъ народа които вървѣха на прѣдъ и които идѣха исподира, выкаха, и дѣмъ повиты въ саванъ; и лицето ма: Осанна Сынъ Давидовъ, благословенъ е, който идѣ въ имато Господне. Осанна въ въшинъ. И когато влѣзе въ Єрваслиму, сичкий градъ са потресе, и казваха: Кой е тоа? Я народъ-тъ казваше: тоа е Іисусъ пророкъ-тъ който е отъ Назаретъ Галиенскій. Я като видѣха първосвященици-ти и книжници-ти чудеса-та, които направи, и дѣца-та които выкаха въ храма и казваха: Осанна Сынъ Давидовъ, възнесодвиха, И рѣкоха мѣ: чвѣшъ ли що казвватъ тиа? а Іисусъ имъ рече: єй, не сте ли чели нѣкога: „че изъустата на малки и на цыща дѣца

приготвилъ